

A napokban hallgattam egy riportot vezetés közben arról az akcióról, melynek résztvevői autóktól próbálták visszanyerni a számukra parkolásra kijelölt helyet. A riportert megkérdezte az egyik csomagokkal felszerelt férfit, hogy miért áll itt. Megdöbbenő volt a válasz. Ő nem csak azért hozott a parkolóba néhány szatyrot, hogy így demonstráljon, aztán az akció végeztével hazamenve megnézze magát a TV-ben. Nem ő 22 éve élt az utcán.

Október 17-e a Szegénység elleni Küzdelem Világnapja. 1992-ben nyilvánította az ENSZ ezt a napot a Szegénység Elleni Küzdelem Világnapjává. A közgyűlés felhívta a tagállamok figyelmét arra, hogy a szegénység elleni küzdelemmel kapcsolatos konkrét tevékenységek bemutatásának szenteljék ezt a napot. Az ENSZ közgyűlése a kormányközi és civil szervezetek figyelmét arra irányította, hogy a nemzeti kormányoknak nyújtsanak segítséget a szegénység elleni küzdelemmel kapcsolatos tevékenységek megszervezéséhez. Mi 1996-tól emlékezünk meg a világnapról.

Olvasva a megemlékezéshez kapcsolódó irodalmat, elgondolkodtató az a plakát, mely hirdeti: A hatalom te magad vagy. Jé, nem általánosságban kell ünnepelni, vagy megemlékezni? Az embernek saját magának van hatalma bármi fölött is? Kinek? Akinek semmije sincs és viszik a házát? Vagy akinek már 22 éve nincs? Neki van hatalma? Igen. Valamennyi mindenkinek van. Valamire. Hogy folyamatokat megállítson, vagy éppen alakítson. Aki a parlamentben ül, nem az utcán, vagy esetleg az Európai Parlamentben, annak is van hatalma. Ja, hogy nem annyi van az egyiknek, mint a másinak, az bizony így van. Mint ahogy az is, hogy más a jövedelme az egyiknek, mint a másinak. De a feladat ugyanaz: folyamatokban helytállni.

Ezen a napon legfőképp azokban, melyekben valaki miattunk boldogabb lesz. Tudjuk, hogy boldogságot nem lehet pénzen venni. Ehhez képest sokan próbálkoznak ezzel a módszerrel a boldogság megközelítésében. Az élet azonban érdekes módon azt mutatja, hogy azért elég sokan mégis jól álcázzák, színlelik azt, ami ugyan pénzzel nem elérhető, de valahogy csak megvehető, elérhető. De hol lesz ettől boldogabb a szegény? Ott ahol nem csak állítják, hogy Magyarországon a dolgok régóta nem a jó irányba mennek, évek óta nő a szegénységben élők aránya, s a szegénység egyre rosszabb körülményeket, nagyon gyakran teljes nyomort jelent, világosan látszik, hogy a politikai hatalom birtokosai számára nem fontos cél a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése, egy igazságosabb társadalom megteremtése. Ha ezen az úton haladunk tovább az azt jelenti, hogy nem csak a jelenleg szegénységben élők, hanem az ő gyerekeik számára sem adatik meg majd az esély arra, hogy jobb életet éljenek, minőségi oktatásban részesüljenek, munkához, lakáshoz jussanak, érdemben részt vegyenek társadalmunk alakításában. Ezt állítjuk, de megteesszük-e azt, amire hatalmunk van? Ki-ki a maga területén. Úgy, ahogy ezt az előbb ecseteltük. „Egyedül nem megy”. Ehhez egyfajta lelkület kell. Sőt az a boldogság, mely először túl a lelkületen a Lélek vezetéséért válik koldussá és eljut a lelki szegénység bárgyú állapotából a Lélekért való megüresedés magaslatára. Ott előre jut a világ, garantáltan. Sőt mi több a a gazdagság is értelmet nyer, mert jó helyről jön és helyet talál. Ebből profitál a szegény is, s profitja - akármekkora legyen is - motivációvá válik mindarra, amire kell. Már nem csak lelkületben, hanem a Lélek erejétől hajtva.